

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 12T/21/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2123013001
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Natália Slivenská
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2123013001.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, samosudkyňou JUDr. Natáliou Slivenskou, v trestnej veci vedenej proti obžalovanej B. W., pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Trnave dňa 04. 12. 2023, takto

rozhodol:

Obžalovaná:

B. B u O. á , nar. XX. XX. XXXX v W., trvale bytom A.
X. XXX,

uznáva sa za vinnú, že

od presne nezisteného času až do 20:00 hod. dňa 13. 10. 2022 v Piešťanoch na ulici Staničnej pred pohostinstvom Mystery cafe s popisným číslom 63, pri sebe neoprávnene prechovávala vo svojom ruksaku zn. Vans, čierno-bielej farby, ktorý mala pri sebe, plastovú dózu v tvare vajíčka, v ktorej sa nachádzalo sušené konope (marihuana) s hmotnosťou 2665 mg a s priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu (THC) 3,3 % hmotnostného, obsahujúce 88 mg THC, čo zodpovedá minimálne 5 (piatim) obvyklým jednorazovým dávkam drogy, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok a účinná látka tetrahydrokanabinol (THC) je v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny psychotropných látok,

t e d a

neoprávnene prechovávala omamnú látku a psychotropnú látku z rastliny rodu konopa pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu,

č í m s p á c h a l a

prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd určuje obžalovanej skúšobnú dobu v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušuje výrok o treste uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. OT/114/2023 zo dňa 30. 03. 2023, právoplatným dňa 30. 03. 2023, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanej ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

o d ť o v o d n e n i e :

Dňa 05. 10. 2023 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany na Okresný súd Trnava obžalobu na obvinenú B. W. pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, ktorý mal byť obvinenou spáchaný na skutkovom základe tam špecifikovanom.

Okresný súd Trnava vydal dňa 09. 10. 2023 trestný rozkaz, proti ktorému prokurátor podal v zákonom stanovenej lehote odpor, preto súd na prejednanie veci následne nariadil hlavné pojednávanie.

Po prednese obžaloby prokurátorom Okresnej prokuratúry Piešťany, ku ktorej obhajca obžalovanej nemal žiadne výhrady, bola obžalovaná poučená o tom, že môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného poriadku, a zároveň bola poučená o ďalšom postupe a následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 4 až 8 Trestného poriadku.

Po porade obžalovanej so svojím obhajcom urobila obžalovaná vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinná zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a spáchanie skutku ľutuje. Následne súd postupoval primerane podľa ustanovenia § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku, pričom na všetky súdom položené otázky v zmysle tohto zákonného ustanovenia obžalovaná odpovedala „áno“. Následne prokurátor navrhol vyhlásenie obžalovanej prijať.

Súd podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku uznesením prijal vyhlásenie obžalovanej o uznání viny zo spáchania stíhaného skutku bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, pretože boli naplnené všetky zákonné formálne znaky tohto trestného činu, keď na podklade výsledkov dokazovania vykonaného v prípravnom konaní nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovanej, s tým, že dokazovanie na hlavnom pojednávaní sa vykonalo len k výroku o treste a k ochrannému opatreniu.

K výroku o treste

Po prijatí vyhlásenia súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie oboznámením listín, a to lustrácie z generálnej prokuratúry (č. l. 91 - 92), lustrácie z databázy súdov (93), lustrácie z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov (č. l. 94 - 97), odpisu registra trestov (č. l. 98), ako aj podstatného obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. OT/114/2023, a z neho predovšetkým trestného rozkazu, sp. zn. OT/114/2023 zo dňa 30. 03. 2023, ako aj zápisnice o výsluchu zo dňa 30. 03. 2023 (aktuálne spis Mestského súdu Bratislava I).

Z odpisu registra trestov je zrejmé, že obžalovaná nemá žiadny záznam.

Naproti tomu však z lustrácie z generálnej prokuratúry ako aj z lustrácie z databázy súdov bolo zistené, že proti Emme Bukovej bola v konaní podľa § 204 Trestného poriadku podaná obžaloba, o ktorej bolo rozhodnuté trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. OT/114/2023 zo dňa 30. 03. 2023, z ktorého dôvodu bol predmetný spis súdom vyžiadaný. Aktuálne nie je voči obžalovanej vedené ďalšie trestné stíhanie.

Z lustrácie z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaná má celkom 3 záznamy, z toho sa dopustila 2 priestupkov proti majetku a 1 priestupku v zmysle Zákona č. 513/2009 Z. z. o dráhach a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. OT/114/2023, predovšetkým z trestného rozkazu, sp. zn. OT/114/2023 zo dňa 30. 03. 2023, právoplatného dňa 30. 03. 2023, vyplýva, že Emma Buková bola uznaná vinnou zo spáchania prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a), písm. g) Trestného zákona, za čo jej podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, výkon ktorého trestu jej bol podmiennečne odložený za určenia skúšobnej doby v trvaní 2 roky a za súčasného uloženia trestu zákazu pobytu na území hlavného mesta Bratislava na dobu 3 roky. Podľa zápisnice o výsluchu zo dňa 30. 03. 2023 jej bol trestný rozkaz doručený dňa 30. 03. 2023.

V prejednávanej trestnej veci prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona vo vzťahu k odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. OT/114/2023 zo dňa 30. 03. 2023. Z pripojeného spisu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. OT/114/2023, bolo preukázané, že trestný čin, za ktorý bola obžalovaná odsúdená tam vydaným trestným rozkazom, obžalovaná spáchala dňa 28. 03. 2023, pričom tu prejednávaný trestný čin spáchala obžalovaná od presne nezisteného času až do 20:00 hod. dňa 13. 10. 2022, teda ešte predtým, ako bol obžalovanej doručený trestný rozkaz tam vydaný (obžalovanej bol vo veci OT/114/2023 doručený trestný rozkaz pri výsluchu dňa 30. 03. 2023). V kontexte uvedeného je zrejmé, že trestný čin, za ktorý bola obžalovaná v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. OT/114/2023 odsúdená, a tu prejednávaný trestný čin sú vo viacčinnom súbehu (§ 41 ods. 1 Trestného zákona).

Súhrnný trest (§ 42 ods. 1 Trestného zákona) nastupuje namiesto úhrnného trestu, ktorý by bol inak páchatelovi uložený, ak by sa o všetkých zbiehajúcich trestných činoch rozhodovalo v spoločnom konaní. Pri súhrnnom treste musí byť páchatel v rovnakej situácii, ako v prípade úhrnného trestu, t. j. akoby sa o všetkých spáchaných trestných činoch rozhodlo v jednom konaní. Súhrnný trest je pre páchatela priaznivejší ako trest samostatný, pretože je v ňom zohľadnená skutočnosť, že páchatel sa dopustil ďalšieho trestného činu, pričom nebol varovaný odsudzujúcim rozsudkom, týkajúcim sa skoršieho trestného činu. Preto možno súhrnný trest uložiť len vtedy, ak medzi týmito trestnými činmi existuje viacčinný súbeh.

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Rovnako súd kládol dôraz na to, aby trest postihol iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 3 Trestného zákona.

Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a ods. 6 Trestného zákona páchatelovi možno uložiť

len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody (§ 34 ods. 6 Trestného zákona).

Pretože obžalovaná spáchala viac trestných činov, súd ukladal obžalovanej trest odňatia slobody v súlade s § 41 ods. 1 Trestného zákona.

Trestný čin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody až na dva roky, t. j. ide o prečin (§ 10 ods. 1 písm. b) Trestného zákona).

Trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody až na dva roky, t. j. ide o prečin (§ 10 ods. 1 písm. b) Trestného zákona).

Keďže v danom prípade sú všetky trestné činy, za ktoré sa ukladá úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona, rovnako prísne (t. j. majú rovnakú hornú aj dolnú hranicu trestnej sadzby), súd pri určení „najprísnejšieho“ trestného činu vychádzal zo systematiky osobitnej časti Trestného zákona zdôrazňujúcej prioritu zákonom chránených hodnôt a záujmov, v dôsledku čoho je pre posúdenie prísnosti trestného činu rozhodujúce jeho zaradenie v osobitnej časti Trestného zákona, preto súd ukladal trest podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona.

U obžalovanej súd vzhliadol prítomnosť jednej poľahčujúcej okolnosti, a to podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že obžalovaná sa priznala k spáchaniu trestných činov a trestné činy úprimne oľutovala, a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, pretože obžalovaná spáchala viac trestných činov.

Skúmajúc pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, t. j. pri rovnováhe poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, s prihliadnutím na ustanovenie § 41 ods. 1 Trestného zákona, dospel súd k záveru, že úprava zákonom stanovenej trestnej sadzby nie je potrebná a u obžalovanej prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody v rozmedzí 0 - 2 roky.

Súd v tejto súvislosti považuje za potrebné zdôrazniť, že ukladaný trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti (represívna zložka trestu) a vytvorí podmienky na jeho výchovu (výchovná zložka trestu). Vychádzajúc z princípov humánosti pri ukladaní trestu z uvedeného vyplýva a súdna prax v tomto smere aj fakticky postupuje, že pri ukladaní trestov páchatelom v zásade u prvotrestaných osôb vystupuje do popredia výchovná zložka trestu pred represívnou. V prípade recidívy trestnej činnosti páchatela je však už nevyhnutné podstatne obozretnejšie pristupovať k posudzovaniu zabezpečenia výchovnej zložky trestu vo vzťahu k páchatelovi, keďže zistená recidíva logicky v zásade nasvedčuje o neúčte páchatela k záujmom chráneným Trestným zákonom a k tomu, že predchádzajúce tresty nevedli k prevýchove páchatela, teda k prijatiu skutočného predsavzatia páchatela viesť riadny život. V takomto prípade logicky musí v zásade prichádzať do úvahy uprednostnenie represívnej zložky trestu pred výchovnou zložkou trestu.

Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiadúce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Inak povedané, musí

vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

Vychádzajúc z uvedeného je súd názoru, že trestom napíňajúcim jeho účel po všetkých stránkach je trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, teda pri spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzbe. Súd zároveň uvádza, že výkon uloženého trestu odňatia slobody v prípade obžalovanej nie je nevyhnutý, a preto obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov, ktorú považuje za primeranú na sledovanie správania obžalovanej. Bude vecou obžalovanej, aby v priebehu skúšobnej doby viedla riadny život a nedopúšťala sa trestnej činnosti (vrátane priestupkov).

Pri ukladaní trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu vychádzal súd z toho, že zabrániť páchatel'ovi v ďalšom páchaní trestnej činnosti možno nielen priamo, teda tým, že mu fyzicky znemožníme dopustiť sa určitého konania, a to uložením nepodmiennečného trestu odňatia slobody, ale aj nepriamo, už samotnou existenciou podmiennečného trestu a obavou z jeho premenenia a nariadenia jeho výkonu, pričom ide o tzv. psychické zábrany a pôsobenie (napr. trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu). Práve toto nepriame pôsobenie má v mnohých prípadoch výrazne hlbší a trvalejší prevýchovný charakter a účel trestu naplní skôr, než samotný nepodmiennečný trest odňatia slobody (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25. 09. 2014, sp. zn. 6To/8/2013).

Oproti vydanému trestnému rozkazu dňa 09. 10. 2023 súd uložil obžalovanej Emme Bukovej trest miernejší, keď pôvodne jej uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, a to za použitia § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona. Pretože súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 37 písm. m) Trestného zákona, v dôsledku čoho ukladal B. W. trest odňatia slobody pri zvýšenej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby (8 mesiacov až 2 roky), bolo potrebné toto pochybenie napraviť a uložený trest odňatia slobody zmierniť.

V tejto súvislosti súd považuje za dôležité poznamenať, že ustanovenie § 34 ods. 2 Trestného zákona určuje zákonný mantinel výmery trestu podľa zákonných znakov konkrétneho trestného činu, avšak o konkrétnej výmere trestu v rámci jeho primeranosti, ktorá bude zodpovedať všetkým zvláštnostiam konkrétneho prípadu, rozhoduje súd.

Keďže súd ukladal obžalovanej súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, pretože obžalovanú prejednával za viaceré trestné činy, teda vrátane prečinu krádeže spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 písm. a), písm. g) Trestného zákona, zároveň súd postupom podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona rozhodol o zrušení výroku o treste uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/114/2023 zo dňa 30. 03. 2023, právoplatným dňa 30. 03. 2023, ako aj všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pokiaľ prokurátor navrhoval v rámci súhrnného trestu uložiť obžalovanej aj trest zákazu pobytu na území hlavného mesta Bratislava, ktorý jej bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 0T/114/2023, súd poukazuje na ustanovenie § 42 ods. 2 veta tretia Trestného zákona, podľa ktorej v rámci súhrnného trestu súd uloží trest straty čestných titulov a vyznamenaní, trest straty vojenskej a inej hodnoty, trest prepadnutia majetku, peňažný trest, trest prepadnutia veci, trest zákazu činnosti alebo trest zákazu účasti na verejných podujatiach, ak bol taký trest uložený už skorším rozsudkom a ak tomu nebráni ustanovenie § 34 ods. 7.

Trestný zákon teda v ustanovení § 42 ods. 2 taxatívne ustanovuje, ktoré tresty súd v rámci súhrnného trestu ukladá a tiež podmienky ich uloženia. Pretože uloženie trestu zákazu pobytu v uvedenom ustanovení absentuje, súd takýto trest neprevzal a neuložil.

K výroku o ochrannom opatrení

So súhlasom procesných strán bol postupom podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku oboznámený znalecký posudok MUDr. Ľubice Ondrisovej č. 24/2023 (č. l. 38 - 52), zo záverov ktorého vyplynulo,

že Emma Buková je abuzérkou marihuany a túto užíva škodlivo (napr. počas tehotenstva). Pretože bol skutok spáchaný v súvislosti s týmto abúzom, znalkyňa jej navrhla uložiť ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Pretože obžalovaná spáchala trestný čin pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním, uložil súd obžalovanej v zmysle § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Hoci podľa výsledkov znaleckého skúmania nie je obžalovaná závislá na psychotropných a omamných látkach, absolvovaním ochranného liečenia možno u obžalovanej očakávať, že počas liečby táto získa náhľad a bude motivovaná abstinovať.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a s poukazom na citované zákonné ustanovenia rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní od jeho oznámenia, ktoré je potrebné podať na Okresný súd Trnava. Podané odvolanie má odkladný účinok.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí by zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh.

Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom.

Odvolanie má odkladný účinok.